

Некада давно у једној далекој галаксији држава је бринула углавном само о стамбеном збрињавању најугроженијих слојева нашег друштва – министара информисања – па је један злогласни министар информисања добио од државе стан од 118 квадрата у УУ бизнис центру на Новом Београду, баш у време када се УУ дефинитивно распала, али се није распао бизнис.

Међутим, остало је то име - УУ бизнис центар, и остао је за малу особни стан као доказ да 10.908 квадратних километара Косова и Метохије представља гору инвестицију од 118 квадратних метара у УУ бизнис центру на Новом Београду, а да су и даље наши. Тачније, који су и даље његови, само их је преписао на бившу жену, а отог Косова и Метохије понекад преспава на неком поду у Бриселу, где нема стан, ал' ко да има, јербо се тамо, по сопственом сведочењу, редовно разгађи кад да је код куће.

Држава Србија је, дакле, увек бринула о највреднијим оригиналним примерцима нашег друштва, улагала у младе и будућност, те се показало да је додела тог државног стана Александру Вучићу 1998. године била изванредна процена анонимног државног генија задуженог за доделу станова, јер шта бисмо ми радили данас да се он прикључио масовном одливу мозгова.

Држава Србија је још пре 20 година знала шта ће да бидне за 20 година, те се држави Србији не може приписати да ради неплански, по систему: "Мож да бидне, ал' не мора да значи".

- Дај овом дечку да помогнемо, он ће једног дана да бидне председник! - мора да је тада закључио председник државне комисије за стамбено збрињавање српских радикала свих српских земаља.

Прича о том стану од 118 квадрата касније је добила размере веома топле људске приче, особито када се војвода Шешељ вратио из Хага и неколико интервјуа описао ту драмицу: "Вучић није хео да напише молбу да добије стан од државе, јер је био скроман и живео као подстанар у гарсоњери од 28 квадрата, па сам уместо њега молбу написао ја".

Добра околност је била да се тај касније уселио у стан, и поред исказане скромности, али постоји могућност да је користио само 28 од 118 квадрата, док у пресоталих 90 квадрата није живео нико, да не би залутао у том чаробном пространству званом 118 квадрата без Метохије.

Поучен сопственим искуством, тачно две деценије касније, председник Вучић је схватио да ваља зауставити одлив мозга, као што је својевремено заустављен његов одлив, те је проценио како је најважније да нас не напусте полицајци & тајни агенти БИА.

- Морамо зауставити одлив пендрека и подлив мозга... Пардон, не знам ко ми је ово написао... Значи, треба да пише одлив, а не подлив – исправио је председник свог персоналног писача говора у тренутку када је саопштио да ће припадници министарстава силе моћи да се скуће по телешоп цени од 500 евра по квадрату, јер они највише беже у Норвешку.

